

Betreft: Bijdrage TNN aan consultatie UPR 2011

Transgender Netwerk Nederland wil drie belangrijke punten uit onze bijdrage die wij samen met COC Nederland en ILGA Europe hebben ingediend, onder uw aandacht brengen.

Om te beginnen de gezondheidszorg. We willen eerst focussen op de gebrekkige toegang tot de algemene gezondheidszorg. Die is slechter dan u wellicht vermoedt. Uit Europese cijfers (2008) blijkt dat 15-23% van de transgenders geweigerd wordt voor behandeling en dat 18-30% problemen heeft qua bejegening en behandeling. Men wordt niet gerespecteerd als wie men is. Dit hangt voor een deel samen met de nog gebrekkige wetgeving op de gendererkenning waardoor men eerst een medische proces moet doorlopen voor men legaal kan leven in het gender van voorkeur, maar nog veel meer met het feit dat er geen aandacht is voor LHBT in de curricula van de hulpverlenings-opleidingen.

Voorts lijkt de transgenderzorg in Nederland heel goed maar voor wie hier leeft ligt dat anders: voort wie medische assistentie zoekt in zhaar gender-zelfwording geldt een wachttijd van minimaal een jaar; in andere medische processen vinden we drie maanden al lang. Daarnaast is de kwaliteit van de zorg ook niet voldoende. Er is een beperkte somatische zorg mogelijk, maar aan psychosociale hulpverlening - die veel belangrijker is - is er niets geregeld.

Ook de vergoedingen voor een aantal medisch noodzakelijke verrichtingen bij een deel van de transgenders die behandeling zoeken is niets geregeld. Sinds 2006 is het vergoeden van mamma-augmentatie uit de ziektekostenverzekering gehaald. Ook erectieprotheses voor de neo-fallus van transmannen worden niet vergoed. Dat het CEDAW comité en mensenrechtencommissaris Hammarberg van de Raad van Europa en ook HRW en het CGB hier te lande laatstelijk dit hebben aangekaart als een schending van rechten, mag helaas niet leiden tot verbetering nog.

Ons tweede hoofdpunt behelst de gendererkenning. Wij zijn blij dat de Nederlandse regering eindelijk ertoe is overgegaan een wetsvoorstel in te dienen dat gendererkenning van transgenders mogelijk maakt zonder medische behandeling als voorwaarde te stellen. We hebben helaas nog wel een ernstige klacht over het gebrek aan respect voor de zelfbeschikking over het lichaam bij transgenders, want wij moeten een deskundigenverklaring overleggen terwijl die deskundigen de vereiste duurzaamheid niet kunnen en willen vaststellen.

Daarnaast - gerelateerd aan de legale erkenning ook - speelt het vraagstuk van de sociale erkenning. Doordat Nederland eerder minder dan meer wenst te doen aan het bestrijden van genderstereotypes, lopen LHTB personen en transgenders in het

bijzonder extra risico op discriminatie. Het CEDAW Comité heeft Nederland de laatste twee keer ook al er op gewezen dat het beter zijn best moet doen.

Van hieruit komen we op het derde thema: discriminatie. Recent onderzoek van CBS bevestigt dat transgenders vaker hoger opgeleid zijn, vaker werkloos zijn en vaker in armoede leven. Dat heet discriminatie. Wij zijn erg benieuwd wat de Nederlandse staat hieraan gaat doen en of de regering dit meeneemt in haar landenrapportage.

1 december 2011

Voor Transgender Netwerk Nederland

J. Vreer Verkerke